

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu har flere ordførere, senest hr. Ole M. Nielsen, været inde på, at det er så frygtelig kort tid, landbruget får til at nedsætte behandlingshyppigheden: Det er frygtelig kort tid. Der er så mange ting, man skal gøre, og det er så store krav, der stilles, og man har så kort tid.

Men er det ikke rigtigt, at den første pesticid-handlingsplan tilbage fra 1987, altså for 13 år siden, opstillede en målsætning på 10-års-sigt, som skulle være nået i 1997, om en behandlingshyppighed på 1,3? Og nu laver vi så en Pesticidhandlingsplan II, hvor det ifølge regeringens udspil er målsætningen, at vi skal komme ned på 2,0 i år 2002, altså mildest talt et godt stykke over den gamle målsætning. Det vil altså sige, at vi nu har en periode på 15 år med en målsætning, der er svagere end den, der blev vedtaget i 1987. Er det nu også i virkeligheden noget, der skal gå så stærkt, eller har landbruget bare været meget langsomt til at leve op til målsætningen?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Mit svar på hr. Jørn Jespersens spørgsmål er jo ganske enkelt: Den første pesticidhandlingsplan var politisk, den var ikke fagligt underbygget overhovedet, den var ren og skær politisk. Det var det, der var flertal for i Folketinget.

Det er jo en stor forskel i forhold til det, der ligger i Bichel-rapporten, som virkelig bygger på et godt stykke fagligt arbejde, som folk fra vidt forskellige fløje er blevet enige om. Det synes jeg er en helt anden kvalitet og noget helt andet arbejde, og det bakker vi fuldt op om.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu har jeg en smule svært ved at forstå, at et demokratisk parti som Kristeligt Folkeparti synes, det er så forfærdeligt, at der er truffet en politisk beslutning om en samfundsmæssig målsætning. Det turde dog være rimelig legitimt, at Folketinget valgt af befolkningen vedtager en politisk målsætning om, at man ønsker at nedbringe pesticidtrykket af hensyn til drikkevand, grundvand, vores natur, biologiske mangfoldighed og fødevarer. Det synes jeg er legitimt nok.

Men når der så bliver henvist til Bichel-udvalget, vil jeg spørge, om hr. Ole M. Nielsen kan bekræfte, at det også deri, i rapporten fra

Bichel-udvalget, fremgår, at op imod halvdelen af det nuværende forbrug af pesticider kan afskaffes, uden at det hverken giver driftsøkonomiske tab for den enkelte landmand eller samfundsøkonomiske tab for det danske landbrug som helhed.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan vist ikke bekræfte, at det er 50 pct., men 30-40 pct. Men ikke over 2 år, hr. Jørn Jespersen. Det er jo det eneste, jeg kritiserer. Jeg siger, jeg bakker op om Bichel-rapportens enighed, men ikke på 2-3 år, det er det, der er problemet.

Så vil jeg stadig væk sige, at det, der er politisk flertal for, bestemt ikke behøver være fornuftigt, og det tror jeg da også SF's ordfører mener og kan tilslutte sig på andre områder. Når det så skal gennemføres frivilligt for et erhverv, som bliver nødt til også at sørge for, at det kan betale sine kreditforeningsrenter, så vidt det nu kan lade sig gøre, og sine omkostninger i øvrigt, så må man altså leve med, at der bliver lidt udsættelse af det. Det er trods alt sådan, at landbruget skal betale deres egne regninger. Det er jo ikke ligesom os politikere, der får lønforhøjelse, selv om befolkningen ikke mener, vi skal have det. Sådan er det altså ikke i landbruget. De skal selv finde ud af det.

Hvis målsætningen i 1987 skulle have været gennemført, så havde man trukket tæppet væk under dansk landbrugs planteavl fuldstændig totalt og aldeles. Jeg er glad for, at den målsætning ikke er opfyldt. Det ville have været forfærdeligt. Men det her i Bichel-rapporten tror jeg på, vi kan gennemføre over 10 år.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er dog utroligt, at hvis man fjerner den del af pesticidforbruget, som ikke har nogen nytteeffekt for den enkelte landmands driftsøkonomi, og som ikke har nogen gavnlig virkning på samfundsøkonomien, så skulle det rive tæppet væk under landbrugserhvervet. Det har jeg meget svært ved at forstå.

Jeg påpeger bare, at der altså har været en meget lang frist til at komme i gang med de her ting, og at vi i øjeblikket er inde i en udvikling, hvor behandlingshyppigheden falder med 0,2 pct. om året, og at den målsætning, der er lagt op til, nedsætter den udvikling til 0,1 pct. om året, og det har jeg svært ved at forstå på bag-